

- Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, συμπεριλαμβάνοντας παρανόμως την προσφεύγουσα στο άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 4, αντιφάσκει, με συνέπεια να είναι αδύνατο να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στη φερόμενη ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
2. Δεύτερον, ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας δεύτερη απόφαση κατά της προσφεύγουσας, με την οποία της καταλογίζει νέα πραγματικά περιστατικά προς στοιχειοθέτηση παραβάσεως, ενήργησε αντίθετα τόσο προς το άρθρο 25 του κανονισμού 1/2003 όσο και προς τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της δικαιοσύνης και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.
3. Τρίτον, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η προσφεύγουσα έφερε ευθύνη λόγω συμμετοχής της στη φερόμενη ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
- Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν εξέτασε ειδικώς την περίπτωση της προσφεύγουσας ούτε διαπίστωσε ότι συνέτρεχαν πράγματι, ως προς την προσφεύγουσα, τα επιμέρους στοιχεία που συνθέτουν την ενιαία και διαρκή παράβαση.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη συνολικού σχεδίου προς επίτευξη κοινού σκοπού.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα μετείχε, ή είχε την απαιτούμενη πρόθεση συμμετοχής, στην ενιαία και διαρκή παράβαση.
- Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η ίδια τελούσε εν γνώσει της ως άνω παραβάσεως.
4. Τέταρτον, ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη διαπίστωσή της ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στη φερόμενη ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
5. Πέμπτον, ότι η Επιτροπή κακώς στηρίχθηκε στις δραστηριότητες της προσφεύγουσας σε εδάφη όπου ισχύει το δικαίο τρίτης χώρας προς απόδειξη της συμμετοχής της στη φερόμενη ως διαρκή και ενιαία παράβαση, χωρίς μάλιστα ουδεμία αιτιολογία συναφώς.
- Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το βάρος αποδείξεως το οποίο έφερε, όσον αφορά τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας στο Χονγκ Κονγκ και/ή δεν αιτιολόγησε επαρκώς το σημείο αυτό.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι δραστηριότητές της στο Χονγκ Κονγκ αποσκοπούσαν στην επέλευση αποτελέσματος αντίθετου προς τους κανόνες του ανταγωνισμού.
- Επίσης, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η υποβολή συλλογικών αιτήσεων ήταν υποχρεωτική κατά το δικαίο του Χονγκ Κονγκ.
- Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση των αρχών της αβροφροσύνης και της μη επεμβάσεως.
6. Έκτον, ότι η Επιτροπή δεν είχε εδαφική αρμοδιότητα να εφαρμόσει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ σε δραστηριότητες σχετικές με πτήσεις επιστροφής, όπως είναι, για παράδειγμα, οι υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων από τρίτες χώρες στην Ευρώπη.
7. Έβδομον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά τον υπολογισμό του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2017 — Latam Airlines Group και Lan Cargo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-344/17)

(2017/C 239/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Latam Airlines Group SA (Σαντιάγο, Χιλή), Lan Cargo SA (Σαντιάγο) (εκπρόσωποι: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, δικηγόρος, και W. Sparks, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2017) 1742 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2017 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές (Υπόθεση ΑΤ.39258 — Αεροπορικές μεταφορές φορτίου), κατά το μέτρο που τις αφορά·
- περαιτέρω ή επικουρικός, να μειώσει το πρόστιμο που τους επιβλήθηκε· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματικά και νομικά σφάλματα παρερμηνεύοντας τα αποδεικτικά στοιχεία των οποίων έγινε επίκληση εις βάρος των προσφευγουσών, εφαρμόζοντας εσφαλμένως το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και το άρθρο 8 της Ελβετικής Συμφωνίας, και παραλείποντας να αιτιολογήσει επαρκώς την απόφαση να καταλογίσει ευθύνη στις προσφεύγουσες για την παράβαση που αφορούσε τα πρόσθετα τέλη ασφαλείας και τη μη καταβολή προμηθειών.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι αυτές γνώριζαν την αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά σε σχέση με τα πρόσθετα τέλη ασφαλείας και τη μη καταβολή προμηθειών.
  - Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι αυτά τα στοιχεία δεν μπορούν να διαχωριστούν από το σύνολο της προβαλλομένης ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως και, επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί εν όλω.
2. Δεύτερον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματικά και νομικά σφάλματα παρερμηνεύοντας τα αποδεικτικά στοιχεία των οποίων έγινε επίκληση εις βάρος των προσφευγουσών, εφαρμόζοντας εσφαλμένως τις σχετικές διατάξεις και παραλείποντας να αιτιολογήσει επαρκώς τη διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν στην παράβαση που αφορούσε τον επίναυλο καυσίμων.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι αυτές μετείχαν στην προβαλλόμενη παράβαση όσον αφορά τον επίναυλο καυσίμων.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι το γεγονός ότι ελάμβαναν δελτία τύπου δεν σήμαινε ότι γνώριζαν για την προβαλλόμενη σύμπραξη.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, τέλος, ότι από τα περιορισμένα αποδεικτικά στοιχεία περί επαφών τους με αερομεταφορείς δεν στοιχειοθετείται αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά, ούτε εξάλλου προκύπτει ότι αυτές γνώριζαν ή μπορούσαν να έχουν προβλέψει την αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά άλλων αερομεταφορέων.
3. Τρίτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα πραγματικά και νομικά σφάλματα κρίνοντας ότι οι προσφεύγουσες ευθύνονται για παράβαση σε σχέση με τα δρομολόγια στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1, παράγραφοι 1, 3 και 4, της προσαλλομένης αποφάσεως, και δεν αιτιολόγησε επαρκώς το συμπέρασμά της.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, αφού η προθεσμία παραγραφής είχε παρέλθει, κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι η διαπίστωση περί υπάρξεως ευθύνης, στην οποία προέβη με το άρθρο 1, παράγραφοι 1, 3 και 4, της προσαλλομένης αποφάσεως ισχύει και ως προς αυτές.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η Επιτροπή δεν είναι αρμόδια να καταλογίσει στις προσφεύγουσες ευθύνη για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ όσον αφορά δρομολόγια σε αερολιμένες του ΕΟΧ για το χρονικό διάστημα πριν από την 1η Μαΐου 2004, ούτε του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ για το χρονικό διάστημα πριν από την 19η Μαΐου 2005.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ακόμη ότι η Επιτροπή δεν είναι αρμόδια να καταλογίσει στις προσφεύγουσες ευθύνη για παράβαση σε σχέση με δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων της ΕΕ και της Ελβετίας.
  - Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής αντιβαίνουν στην αρχή non bis in idem.
4. Τέταρτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα πραγματικά και νομικά σφάλματα κατά τη διαπίστωση της υπάρξεως της προβαλλομένης συμπεράξεως και δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη διαπίστωσή της.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η διαπίστωση της Επιτροπής ότι αυτές μετείχαν στην προβαλλόμενη σύμπραξη δεν τεκμηριώνεται από αποδεικτικά στοιχεία.

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η ως άνω διαπίστωση βασίστηκε στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η παράβαση επηρέασε όλα τα δρομολόγια.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ακόμη ότι η διαπίστωση αυτή υπερβαίνει τα όρια της εδαφικής αρμοδιότητας της Επιτροπής και οδηγεί σε ασάφεια όσον αφορά τα γεωγραφικά όρια της προβαλλομένης παραβάσεως.
  - Οι προσφεύγουσες, τέλος, υποστηρίζουν ότι η διαπίστωση αυτή οδηγεί σε αντίφαση μεταξύ αιτιολογικού και διατακτικού όσον αφορά το περιεχόμενό της, με αποτέλεσμα οι προσφεύγουσες να αδυνατούν να αντιληφθούν τη φύση και το περιεχόμενο της προβαλλομένης παραβάσεως.
5. Πέμπτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα πραγματικά και νομικά σφάλματα κρίνοντας η προβαλλόμενη συμπεριφορά συνιστά ενιαία και διαρκή παράβαση, και δεν αιτιολόγησε επαρκώς το συμπέρασμά της.
- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι με τη συμπεριφορά αυτή δεν επιδιωκόταν ένας ενιαίος, αντίθετος προς τον ανταγωνισμό σκοπός.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η συμπεριφορά δεν αφορούσε ενιαίο προϊόν, ούτε ενιαία υπηρεσία.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ακόμη ότι συμπεριφορά δεν αφορούσε την ίδια επιχείρηση.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επιπλέον ότι η προβαλλόμενη παράβαση δεν ήταν ενιαία.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι τα στοιχεία της προβαλλομένης παραβάσεως δεν εξετάστηκαν εν παραλλήλω.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, τέλος, ότι, σε σχέση με τη μη καταβολή προμηθειών, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία και δεν προέβη σε ανάλυση βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
6. Έκτον, ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς τους και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.
- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι δεν τους δόθηκε η δυνατότητα να αντικρούσουν τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι τελούσαν εν γνώσει της παραβάσεως αναφορικά με τα πρόσθετα τέλη ασφαλείας και τη μη καταβολή προμηθειών.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η Επιτροπή προέβαλε νέους ισχυρισμούς προς θεμελίωση της διαπιστώσεώς της για την ύπαρξη της προβαλλομένης συμπράξεως.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ακόμη ότι τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία η Επιτροπή επικαλέστηκε εναντίον τους είναι απαράδεκτα.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι οι αντιφάσεις μεταξύ αιτιολογικού και διατακτικού καθιστούν την προβαλλόμενη απόφαση πλημμελώς αιτιολογημένη.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, τέλος, ότι δεν μπόρεσαν να εκθέσουν την άποψή τους αναφορικά με την απόφαση να παύσει, μετά την ανακοίνωση των αιτιάσεων, η έρευνα ως προς 13 αερομεταφορείς και τρεις πτυχές της παραβάσεως, η δε Επιτροπή δεν παρέσχε καμία αιτιολογία συναφώς.
7. Έβδομον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά και πραγματικά σφάλματα κατά τον υπολογισμό του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες προστίμου και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.
- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι κακώς δεν έγινε διάκριση μεταξύ του συντονισμού σε επίπεδο τελικής τιμής και του συντονισμού σε επίπεδο επιμέρους μόνον στοιχείων της τιμής.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, στην προβαλλόμενη απόφασή της, ότι το συνολικό μερίδιο αγοράς των αποδεκτριών ήταν περιορισμένο, ούτε ότι ο συγκεκριμένος κλάδος της βιομηχανίας είναι ρυθμιζόμενος.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ακόμη ότι η Επιτροπή επιφύλαξε σε αυτές την ίδια μεταχείριση όπως και σε άλλες αποδέκτριες, περιλαμβανομένων εκείνων του επονομαζόμενου «σκληρού πυρήνα», των οποίων η συμπεριφορά ήταν πολύ σοβαρότερη.
  - Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, τέλος, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, στην προβαλλόμενη απόφασή της, ότι αυτές είχαν πολύ πιο περιορισμένη συμμετοχή στην παράβαση, σε σύγκριση με άλλες αποδέκτριες στις οποίες επίσης χορηγήθηκε μείωση προστίμου λόγω συνδρομής ελαφρυντικών περιστάσεων.